

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit pectorale dominice passionis siue diuini amoris.
Quia salus vita [et] rede[m]ptio generis humani i[n]
passione d[omi]ni co[n]sistit ...**

[Aalst oder Antwerpen], 1486

Jesus optimus confederator Considerare libet hunc titulum et tanto
deuotionis qualicumq[ue] ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30803

Nullus inuentus est dignus aperiere librum et soluere signa
cula eius nisi agnus in cruce occisus pro humano genere Ag
nus trutidatur et lupus ab agno in regno coronatur. **O** latro
sancte felix hora qua tibi paradisi porta est aperta quod prothoplas
tis tanto tempore fuit serata. Quis non miretur diuine boitatis
magnitudinem? Pro fide enim latronis audita assecurat ipsum
iuramenti assertionem clara dices. Amen. Et pro spe latronis fortis
subdit. Dico et pro caritate vchenieti addit. Tibi. Quasi diceret
Fidem profitenti spem habenti et caritatem ostendeti. Amen
dico tibi quia hodie mecum eris. Hodie inquit non cras hodie ergo
si audieris vocem domini noli o anima mea obdurari. Non igitur erit
dicere. Cras respondebit mihi iustitia mea. genesis. xxx. Sed
paratum cor meum deus paratum cor meum. Paratum ad audiendum et paratum ad moriendum. Paratus dominus ad donandum
paratum cor meum ad accelerandum ut percipiat tanti donato
ris beneficium. Hodie inquit mecum eris. O gratum contubernium
Ubi nam bene poterit quis esse sine illo. Aut quomodo male
poterit quis esse cum illo. Ipse namque est bonum completum quo
habentur omnia. Necum inquit eris in paradiiso ubi sancti et
dei electi potiuntur gaudio perpetuo ubi inebriabuntur ab ubertate
domini dei ubi faciem dei videbunt in iubilo. Beatus qui
cum latrone conuerso in eius reperietur consortio. Et hec de hoc
amoroso sufficiant saluatoris verbo et ad tertium amorosum ipsius
verbum dignum est conuertere stilum suum ad tertiam caritatem.
Flammam que euaporauit a fornace sui cordis ardantis cui datur
titulus iste insignis.

Iesus optimus confederator

Onsiderare libet hunc ti-

tulum et tanto deuotionis qualicumque stilo pstrigere
re quanto copiosius sensero misericordie fontem eminare.
Omnia enim dulcia sunt et a dulcissimo fonte procedunt
sed et ad dulcissimum canale respectus nostros dirigere coepel-
lunt mira nempe confederatio est celebrata omni deuotione re-
colenda quod multum per omnem modum amorosa et virtuosa quarum
Prima fuit compassionis maternalis. Secunda filiationis spi-
ritualis. Tertia admirationis generalis. In his versari hec
reuolucre oportet et dignum est trutinare ac liquorē ḡe fluēter cui
do corde acceptare. De prīa lege cuāgely sc̄issimi iōānis textū

et ex hoc ipso habebis optimū fundamētū. Stabat inquit iuxta
crucē Iesu mater eius: et soror matris eius. Maria cleopha: et
Maria magdalene. Stabat igit̄ beata iuxta crucē corpore. scilicet
in cruce tota migrauerat mēte. Stabat et stādo filii passionē cō
siderabat. Stabat firma fide vallata: et maxia xp̄assioe sauciata
stabat et filii passionē stādo aut modicū augmētabat: ex aspectu
mutuo quo sese considerabat. De qua statioe Bernardus ait. O
bone Iesu magna pateris exterius ī corpe: sed multo maiora ī
terius ī corde: ex cōpassioe matris oia tecū pticipātis. Unū scđm
Erisostomū oīa deuota in passioe Christi duo videbis altaria
Unū ī pectore Marie. Aliud in xp̄i carne. Xps carnē īmolat:
Maria aīaz. Optabat qđē ipa vō ei⁹ amore et generl hūani dile
ctione sauciata: ad sanguinē filii addere sanguinē carnis sue: et
cū dñō Iesu corpali morte redēptiōis nře mysteriū cōsumare:
sed solus pōtis ex hēbat in p̄uilegiū vt intret cū sanguine sancta
sanctor. Stabat inq̄ p̄p̄iquor ceteris: que plus dilexit ḥnibus.
Stabat scđm Alexandrū de halis ad sinistrā xp̄i: scilicet ē xp̄i
faciē ad occidētē: aliquātulū tñ ad austrū. Quia p̄ peccatoribus
q̄ a sinistris sūt habuit exorare: et ex pte totius huane nature cō
dolere: et austrum ḡe expectare. Considerabam inquit sanctus
propheta psalmo. 1004. i. ad dexterā et videbam: et non erat qui
cognosceret me. Virgo misericordie mater totius gratie quid
agis: quid iuxta crucē te figere conāris? Recede virgo dilectis
fima: virgo tenerrima: virgo pudicissima. Nō enī moris seu cō
suetudinis ē: vt genitrices prosequātur suas proles tam confu
sibiliter morientes. Non inquit virgo recedam. Licet enim pu
dor virginus abcedere iudicat: tamen amor intensus amor p
fectus auelli yetat: separari a cruce: alienari a moriente incon
sonum rationi estimat. Vicit amor pudorem virginem: quia
vicit amor Iesum summi patris vnigenitum: et meum primo
genitum. Et vt inquit virgo filio meo: ac mibi o anima me
dullitus condoleas: tria propono que reuoluere debeas: vi
delicet. Meam ad vnigenitum dilectionem. Meā ex dilectionē
compassionem. Meam ex compassionē confixionem. Quo ad
primum aperi cordis tui o anima sinum vt percipias gratie stil
licidium. Quo ad secundum erige interioreū oculum: vt percipi
as itellectū. Quo ad tertiu copta affectū vt percipias mysteriū
Primo igit̄ vide virginis ad vnigenitū dilectionēz: et accipi
es diuine gratie rorem. Multum nempe super omnes matres
dilexit suum filiuū vt patet multiplici respectu. scilicet. Clarita.

b 2

Sanctitatis. Totalitatis. Diuturnitatis. Familiaritatis.
Consumū p̄z sic. Scribit enī ecclesiastes p̄io. Qui addit sciētiā
addit p̄iter & dolorē. **E**t v̄go beatissima clare sciebat & cognoscē-
bat: imo certissima eart q̄ a suo filio sumo sume diligebat & cū
firmit̄ crederet ip̄m eē deū in suo vtero icarnatū: sic sciebat ip̄z
se matrē diligere p̄re ceteris creaturis hūanis & angelicis: vnd
ex cōsequēti cor eius istamabatur vt illū diligenter a quo sciebat
se magnopere dilecta. **S**ecundo rōne sanctitatis. Nā sciēs ipsuz
plenū gratie & veritatis: pleno vinculo ad ipsū ferebat dilectio-
nis. Quidquid amat sub rōne boni amat veri. s. vel apparetis.
Sed q̄r beata v̄go virtuosissima fuit: filiū optimū q̄r oni gratia
plenū plenissime diligebat. **T**ertio rōne totalitatis. Fuit enī
ipa sanctissima ita mat̄: vt ab ea sola spiritu sancto cooperante
corpulentā substatiā acciperet: quare ēt amor qui debet vel cō-
suevit esse patris & matris ad filiū: erat solūmodo ad xp̄m i vir-
gine. ab ea secūdū corpulentā substatiā progenitū. **Q**uarto ratiōe
diuturnitat̄. Amor enī quāto diuturnior: tāto vehemētior. **L**ū
igitur filium suum per annos triginta tres: absq; vlla interrup-
tione dilexerit: cōsequēs est q̄ in etate florida existentem plus
dilexit quam aliquis mortalium exprimere posuit. **C** Quinto
ratione familiaritatis. Nūquā enim aliquis filius inuentus ē
qui ita blande: ita iocūde: ita gratiose: ita dulciter: ita quoq; fa-
miliariter conuersaretur cum parentibns suis: sicut xp̄istus
cum virginē matre. Quis cogitare possit toto conuictus tem-
pore cor virginis liquefactum esse illius amore a quo totiens
vocata est materno nomine filij sui superbenedicti ore. **T**ene
igitur o anima deuota virginis matris amorem ad suaz super-
benedictam prolem: omnium parentum mortalium excessisse
amorem: quāuis etiam tenerrime diligentium. Dilige & tu o
anima virginem matrem: dilige quoq; virginis huius prole:z:
hoc enim proderit tibi ad eternam salutem. **C** Secundo vide
virginis huius ad vnigenitū ex dilectione compassionem.
Maxime nempe condoliuit virgo tenerrima. **T**um ratione sui
Lū ratione filij. **L**ū ratione supplity. **C** Primū scilicet
ratiōe sui patet sic. Erat enim vera mater eius: & omnis mater
naturaliter dolet de filij sui vterini afflictione. Immo sicut ha-
bitus singularis gratie cum plantario omnium virtutum ipsā
impulit ad consensum vt mater fieret: sic etiam impulit eam
vt totaliter in xp̄isti penas & dolores angustiata mente saltā.

taret: ad quod adiutorium magnum contulit materne dilectionis nexus. Indubie dico et fidei mente teneo ipsam sicut per redemptoris gratiam matrem eius effectam sic per eandem gratiam omnes dolores sue mortis fore gustatam. Quia dignum profecto est: sicut gratia ad consensum ut dignissima fieret mater: impulit: ita ad virtuosissimum lamentum doloris filii induxit vel euexit. Denique solam se matrem nouit: et quia gloriosa dolorem cum quo diuideret non habuit: eo quod nullum in terra patrem filii nouit: ergo sola matris et patris parte defleuit. Denique in propria affuit presentialiter persona: dum filius eius horrida patcretur crucis supplicia. Unde plus fuit de filii pena visa quam audita certificata. Denique iuuamē prestare non valuit: filii membra nec tangere potuit nec velare: omnia augmentabant dolorem in matre virgine. Secundo ratione filii quem sciebat sapientem: innocentem: et in omnibus et per omnia obedientem: cum amitteret tali angustia talem: magnum ei fecit doloris rationem. Denique virgo beata non minus dilexit filium: quia eum sciuit dei unigenitum et verum deum veraciter de se in humana natura genitum: sic non minus creditur dolor iste cum talem et tantum vidit tam inhumaniter tractari: tam atrociter occidi: tam multipliciter et horribiliter confusionibus repleri. Estimo quod sicut eum nouit pro humani generis salute ex caritate mori: sic ipsa vera caritate realiter succensa: pro toto genere humano seu omnium electorum vice plenissime voluit secum in doloribus participare. Immo sicut fundamentum omnis gratiae radixque ac meritum est dolor cordis et corporis crucis Iesu: ideo ita in summo eam repleuit spiritus Christi doloribus eius: quantum nulla creatura capere sufficeret ad maternitatem non electa. Absurdum non erit o anima predilecta ruminare quod pessimus dominus Jesus summe amans virginem miserem scitis miserem nihil velle per amoris magnitudine: nisi per oiam sibi compati plene et plenissime: ita eam replete et eius desiderio satisfisse: et sic ei cruentatum vulneratum ac sanguine respersum immersisse: quod nil nisi dolorem materna mens potuit degustare. Utinam cor meum pigritia dampnabili depresso percipere valeat huius passionis amorosum spiculum ut conmiseratus ego proli ac virginis partipem quid de salsagine matris et filii dei. Tertio ratione supplity multum condolet. Videbat enim eum pati penam ignominiosissimam ad genitum supplity quod in patibulo atrocissimam quod in loco neruoso et maxie scelitis

confusibilissimā: qz in medio latronū t i tēpore solēpni: diutur
nā: qz a pria hora noctis vsq ad horā nonā. **Omnia** hec nī mirū
si virginis matris animū tenerrimū cōquassabat multū p oēm
modu. **Vere** cōpletū videt in dei t virginis filio illud qd scribi
tur Job vicesimo: **Ois** dolor irruet i eum. Sed forte dubitatio
pulsat aliquorum aios an licuerit virginī Marie de xpī turba
ri passione: cū **Petro** dissidenti dictū sit **Mathei.** i6. **Uade** p⁹
me sathanas: nō enī sapis que dei sūt: imo ipa sup önes debuit
volūtate suā diuine volūtati cōformare: t hoc velle qd sciebat
ipm velle. **Audiāt** igif sanctuz **Bonauenturā** i fine primi scripti
sui sup sentētias dicētē q dolere de aliquo itelligi pōt duplicit.
Aut ita q dolēs volūtate rōis absoluta. velit contrariū de quo
dolet. **Et** sic intelligēdo nō licuit de xpī passiōe dolere: t sic **De**
trus fuit redargutus **Alio** mō dolere de aliquo ē ferri ad ūriuz
volūtate pietatis nō tamē volūtate absoluta: sic bonū ē cōdolere
xpō t pie affici circa eius passionem: sicut sancti viri q magnas
gratias agūt deo de sua passione t mouētūr i cōsideratiōe dolo
rū eius pie: sic beatissima vgo maria quātū sustinere poterat: di
lectissimo filio suo condolebat. **Sed** tñ nō ē dubitādu quī viril'
anim⁹ eius t rō cōstatissima vellet vnigenitū tradere p generi.
hūani salute vt patri cōformis eēt: t i hoc miro mō dēt laudari
t amari: q placuit ei vt vnigenit⁹ sius p salute generis hūani
offerret: t tñ etiā cōpassa ē: vt si posset fieri oia tormēta que fili⁹
ptulit ipa multo libētius sustineret **Vere** g fuit fortis t pia dul
cis pariter t seuera: sibi perca t nobis largissima. **Hec** ergo pre
cipue ē amāda t venerāda post trinitatē sūmā t eius prolē bea
tissimā **Jesū** xpī dñm nřm. **Hec** sanctus **Bonauentura** vbi s.
Rycardus quoqz i fine sui primi scripti ait **Mariā** noluisse in
appetitu sensibili t volūtate naturali habēdo respectuz ad ipsaz
passiōne absolute secūdū se: filiū suū pati: sed habēdo respectum
ad hūani generis redēptionē p illā passiōne fiendam: t ad diui
ne volūtatis ordinationē t paciētis actualē gloriā voluit illam
passiōne deliberatiua volūtate sicut sanctis placuit xpī passiō: n
respectu sui cruciatus: sed nře obtētu redēptiōis. **Exemplū** pone:
q si mater haberet duos filios vnum sanum et alium infirmū
et sanum filium videret pati voluntarie pro salute fratris infir
mi talis mater de passiōne sani filiū summe doleret t de filiū sui
infirmi salute adipiscēda summe gauderet **Hec** **Rycardus** vbi
supra **Ex** hys o virgo dulcissima omni laude dignissimam te p
dico eo q tāta latitudine caritat⁹ tue finum expandisti vgineu

ut et filium et genus circumcingeres humanum: filium in compassionem summa: genus humanum in dilectione perfecta. Utinam ego miser et piger compassionem erga filium pacientes et erga te matrem condolentem perurgeri valeam: ut vel sic salutem et libertatem non paciendo tamen pie condolendo premereri ac inuenire queam. ¶ Tertio vide oia huius superbenedicte virginis ex compassionem confixionem Nam anima eius sanctissima quasi duodecim spinis acutissimis fuit confixa. Prima spina fuit imensus amor quo ardebat. Secunda horror qui incubebat. Tertia dolor quem unigenitus eius sufferebat. Quarta pacientis filii in nocetia quam sciebat. Quinta iudeorum inuidia que Christum urgebat. Sexta exprobatio voces quas audiebat. Septima planctus filii quem attendebat. Octaua verbū lamentabile quod dicebat. Nona lacrima que nec corpori mortuo parcerat: et aiam virginis pertransibat. Decima ingratitudo homini que angustabat. Undecima quod ex omnibus caris eius nemo fidelis assistebat. Duodecima quod in his omnibus eum iuuare non poterat quem sume iuuare poptabat. O Hugo tenerima hec sunt in scrinio virginis tui cordis recordita. Jam vere dicere possim ad te o misericordissima illa canticorum secundum sicut liliū inter spinas: sic amica mea inter filias. Quid meroris putas o anima fuit in sanctis illis mulieribus corporali presencia: licet fide minime vera et fixa virginem comitantibus virginis adherentibus: et naturaliter copacientibus. O quot gemitus quot suspiria emiserunt que virginem tanta angustia pressam conspererunt. Et tu o Magdalena olim fide plena licet iam iuxta crucem a fide aliena: a pietate tamen cordis minime remota: quid in tuo versabatur pectore: nouit ille qui lauit feces anime tue: in sacrorum pedum suorum iauatione. Lachrymas ob tulisti in abundantia caritatis pedes domini rigando: osculando: tergedo: vngendo: sed modo quid agis in tempore hoc horrendo: Utique gemitus: utique suspiria: utique lachrymas fudisti in copia: licet non sic proficia: sicut alias in contritione tua sollemnissima. Natura hic arridet pietati: sed ibi arriserat contricio eximie tue caritati. Ibi fides tua te saluam fecit: hic a mori naturalis virgini condolenti condolere fecit. Hic vides penaliter pendentem: quem in conuilio audisti crimina tua dimitteritem. ¶ Sed o piissime domine derelinques genitricem tuam omnino sine verbo tuo benedicto: Pro crucifixo ribus orasti. Latroni paradysum donasti: et matrem tuam pre dilectam coafflictam non considerasti: Minime.

Nam sequitur hic secunduz scilicet filiatio spiritualis cū sub
isfer **L**ū vidisset ḡ Jesus matrē t̄ discipulū stātē quē diligebat
Vidissz scilicet eos itima cōpassione cōmiseratos **D**icit matri
sue. **M**ulier ecce filius tu⁹. **Q**uasi diceret **U**scz modo fui in ob
sequiū tibi et tui curā filiali amore habui. sed de cetro istū dere
linquo tibi qui erit loco mei. **O** cōmutationē **V**einde dicit disci
pulo Ecce mater tua. **Q**uasi diceret reuerētiaz et obsequiū ei de
bes vt filius. **E**t et illa hora accepit eā discipul⁹ i sua scilicet cus
todia t̄ cura t̄ reuerētia animo reurēti t̄ capite inclinato corde
purissimo raffectu feruētissimo. **V**el i suam scilicet matrē qz tā
ta ciunct⁹ ē virginī castissime castissim⁹ ipse mēte t̄ caritate fer
uēte vt genitricis sue naturalis mētionē i statione deuotarum
mulierū nō inueniatur fecisse. **M**ariā cleophe legitur expressissē
sed de maria salome sua genitrice nihil videtur tangere cū tñ
assisteret magno cōfossa dolore. **G**z tria hic expedit reuoluere
vt mysteria sacra valeant aliqualiter patere. **P**rimo videbam⁹
xpi sermonē directū ad eius genitricē. **E**cclido xpi verbū ad ipsiū
discipulū predilectū scz **J**oānē. **T**ertio ex hys oñiū nostrū
consolationem. **V**e p̄io questio mihi versat in aio cur talis t
tātus filius: tali t tāte, matri: noie tali voluit loqui dices. **M**u
lier: quod nomē videt cē corruptionis. **C**ur non inquit Virgo
sacratissima seu mater tua tenerrime dilecta: seu genitrix nobis
lissima: vel aliud huiusmodi: **N**ec mea solūmodo istud versat
in mente: sed precesserunt qui talia ruminauerūt deuote. **S**ic
nempe inquit Crisostomus. **B**one Iesu cur matrē tuā dulcis
simā que ita diligēter te nutriuit: reuerenter tractauit: t dulcē
lactauit: adeo indulciter alloqueris non matris nomine sed cō
muni: **R**espondit Utiqz ne p̄e materni nominis si exprimere
tur t vehemētis amoris teneritudine virginis animus aggra
uaref: vidēdo fili⁹ passionē t audiendo matris dulcissimuz no
men. **N**am tunc non erat tempus dulciter alloquendi: nec ma
tris nomen exprimendi: quia si xp̄istus dulcius ei locutus suis
set: cor forte viginis p̄e amoris teneritudine crepuisset. **D**abes
igit⁹ o aio rōnē pregnātē: ne deseras obsecro fidē singula libran
tē. **V**erbū qd̄ plati videbas p̄ia facie durū: videf iā bñ masti
catū valde piū: motiuo igit⁹ auditō cur matrē non allocutus sit
noie m̄no: dic ei corde gemēti t aio deuoto. **C**ruciat te dñe Je
su crux tua: cruciat t te gen⁹ ferox t rabida: s̄ multū te cruciat
matris tue generosissime corporalis pñtia: nec min⁹ ci⁹ mentalis
m̄nialis angustia. **C**ruciat te dolor tuus: s̄ nō minus cōpassio

genitricis. Nec miru*z*. Nūqz enī te deseruit: nō i infantia: nō in
adolescētia: nō in iuuentute: nō in predicatiōe: nec i passiōe. Nūqz
tibi dulcissime Jesu eius defuit solatiū: nūqz subfidiū: nūqz obſe
quiū. Lactauit dignissima te diuinissimū infantē. Audiuit ſinb
limen ſublimia predicantē. Nouit humile humilis cōuerſantem
Intellexit: rumiuauit: trutinauit: cōſeruauit oia verba tua t ia
videt: iā ſpeculaſ vlnera: meditaſ ſupplicia: experitur a te in ſe
mēte ſauciata tua tormenta. Uides dñe my lachrymas eius pre
nimio dolore deficere. Uides quod deſunt ei pre cordis mēſticia v
boꝝ ſolio: dſerit fortitudo: marceſſit pulchritudo: cū yrbaſ vno
die tu patre quod filio. Cōmota quippe ſunt viſcera eius ſup ſuo vni
genito: cōmota et ſup ſcelere tu horēdo. s. deicidio mume dubi
tare volo. Cōmota preterea ſup vbo a te filio ſuo ſupbſidicto ma
gno cū libramie plato. Mulier inquisens Ecce filius tuus. Grādia
loquif quod grauiſ torqueſ. Et quis tu sapiēs vt itelligat: itelligen
do ſapiat: ſapiēdo ediffirat: ediffirēdo ſe ab admiratiōe cōtineat
Daf eternut icōmutabilis pro tpali t mortali Deus pro hoie. Deus
inquis verus pro hoie puro. Heruus pro dñō. Discipulus p mḡo.
Creatura pro creatorē. Filius pifatoris pro filio conditoris. D
dñā quod procor i te aſcēdit cogitatur: cū a tuo ſup oēs dilecto audie
bas beamōi fieri cōmutationē: cuius iexplicabere videbas amorez:
ſciebas paſſionē ad oīm redēptionē. Eſtio te: toto mēti conami
ne ad vblū tutī filij coaptasse: t Joannē illū v̄gineuz hoiem pio
tue mētis mune ſinu cōfouiffe. De ſcō. s. de Jesu vbo ad eum
de Joānē predilectū loquer desidero: t vblū tutē altitudis eē ſpicio:
tateque dignatiōis attēdo quod ad cnodādū illud me iſufficiētē iue
nio. Ecce inquis mur tua. Lui inquis Disciplō ytque Dēs admiratiōe
merito repleanſ in beavbi auditu: ruminātes quo ſenſu: quod rōne:
quod poſſibilitate: quod auctoritate discipulus trāſcat i filiuz v̄gis: t v
go hueat purū hoiez filiuz que non genuit niſi hoiez deū. Aper hoies
ver mirabile cū deo nihil ē ipoſſibile: ſz ad igrediēdū tale myſte
riū operē multa pietate t illuiaſa rōe. Qui cecinit dñō ſpū illuia
tus. In principio erat vbum: t vbum erat apud deū: t deus erat
verbū. Sibi dicitur Ecce mater tua. Sibi daf hoc mirabile vbum t
ipſe in illo ſpiritu quo euāgeliū ſuū inchoauit t cōſumauit: hoc
vblū mente deuotissima ruminauit. O Joannes sanctissime: pri
us filius corrupte: modo filius censeris intacte. Quo iure: qua
lege quo decreto: Utique non iure nature: ſed gratie: non le
ge generationis ſed adoptionis peculiaris: t decreto ſummi le
gislatoris tali priuilegio te honestantis et inſiguiare volentis.

In cena multū honoratus fuisti in xp̄i pectore reclinādo. i hac
crudeli pena vt estimo veneratus fuisti datus marie in filium
a dei verbo ab eius vnico a patris vni genito **Q**uis excogitare
poterit quāta caritate quāta dignatione eternū dei v̄bum istud
breue et amorosū verbū protulerit : **Q**uis estimare sufficiat vir
ginis animū promptū affectū et piūm eius desideriū ad obtēm
perādū voce filij pdilecti i bonū discipuli carissimi : **E**t tu o Joā
nes sancte quāta p̄mot⁹ fuisti affectione i huiuscemodi pēdētis
dñi amorosa t dulcorosa voce tu ipse inq̄z nosti qz tu virtutem
verbi: virginis auribus pcepisti **E**stimo te tā casto amore ad
virginē matrē efferbusse vt lingua expeditissima etiā velud ca
lamus scribe non valeat enarrare **S**ed queso te per illibatum
v̄ginis t tuū pudicum amorē vt mibi vermiculo ip̄tres dignā
ter diuine misericordie zorem et cunctis te diligentibus mētis
ac corporis puritatem vt vel sic tuo adiuti presidio verbi huius
i nobis ipsis sentire possimus virtutem **D**eniq̄z sic ad omnium
cōsolationē vere intelligerem⁹ o Joānes iesu xp̄i care omuin⁹
electorū animas figurari mistice quorū p̄ dilectionē beata vir
go effecta ē dignissima mat. **F**ilos enī grece est amor ltie **O**is
enī xp̄i amator i amorē v̄ginis trāfit vt merito fili⁹ id ē amator
v̄ginis nūcupef magisq; v̄ginē matrē habeat qz illā q ip̄m con
cepit suscepto semine nō sine feda cōcupiscētia et libidine **P**ro
fecto natura trāfit i gratiā t grā nobilitat naturā nō yni⁹ i alia
mutatione. sed yni⁹ scilicet nature p̄ gratiā p̄fectione **N**os oēs
igif̄ filij dei t v̄ginis recōpensem⁹ amorose diligēti t viscerose
suscipiēti amorose xp̄s matrē oib⁹ dedit mater oēs viscerose sus
cepit q̄ru⁹ pdilect⁹ discipnl⁹ psōas p̄uilegio singulari tenuit q̄ v̄n
diq̄z agustiat⁹ fuit dū magistrum t dñm i tā extitilib⁹ nouit tor
ment⁹ t matrē vidit i tot laboratē suspirijs t gemitib⁹ doloros⁹
Vere agustie tunc sibi erāt yndic⁹ q̄ matrē suscepit affectuofissi
me oīm electorū vice. **S**ed o aīa mea dilecta dic virgini beatis
sime vt licentiam habeas loquendi parumper pio corde: ipsaq;
prestabit libenter que peccatores suscipit misericordis t clemēt
Dic ḡ ei humiliſ **P**virgo tenerrima misericordie fons : t dīne
pietati plena: v̄bu audistis ab ore filij: t si susceptū oī deuotiōe:
penetratiū tñ multū habitaculū mētis tue p oīm nr̄m saluati
one. Intellexisti népe itētiōis filij tui extitise: nō solū **J**oanne
virgineū b̄ze in filiū. verū ét òne gen⁹ filiorū hoīm saluādorū.
Sinū ḡ expādisti tue mīe assignata a filio pēdēte i m̄rem ecclē
sie. **Q**uia reuera sic necessaria nobis fuit ip̄i⁹ passio ad saluādū:

sta necessaria censem: hec nobis recomēdatio ad subsidiū: const
liū t̄ p̄sidiū. Subsidium inq̄ p̄fectus: cōsiliū salutis: p̄sidiū tēptati
onis. Ad te igit̄ o mater gr̄e currimus festināter: t̄ tu nos susci
pe o clementissima dignanter: q̄r vere mater misericordia et dulcis es
eminēter: imo plus q̄z aliq̄s fari queat mortaliū et edoctus ha
bundāter. In oni tēptatiōe sua deo desperāti ut v̄bo initaf hui⁹
cēmodi: q̄r v̄bū istud v̄bū dulce nimis t̄ solaciū ingētis: i q̄ audi
tur q̄p̄ mater dei t̄ hoīs: p̄dicat̄ mater rei t̄ peccatoris. An here
ditas dñi denegāda ē dei filius: Minime. Si tñ nō amittam⁹
iura gr̄e: q̄r m̄rc int̄ueniēte pro nobis̄ misericordie: fili⁹ succē
dēt dona gl̄e. Amē. ¶ Hā ad tertiu. s. ad admirationē generale di
rige oculū tuū o aia: t̄ videbis quādā nouā t̄ iauditā cōfedera
tionē p̄ vniuersū ad vniuersi cōditorē. Nā mestissima v̄go m̄
dicere poterat pro morte fili⁹ ad patrez. O deus pater altissime
nūquid ego sū sola m̄r: t̄ tu nō es b̄dolozos fili⁹ p̄: An q̄r de⁹
n̄r omnipotēs es: filiū carnis ifirmitate circūdatū nō nosti: Cur
mihi nō sociaris lugēdo fili⁹ tui t̄ mei mortē: q̄ p̄ spiritū sanctū
me voluisti eē virginē matrē: Nōne tu q̄ p̄ns es vbiq; nō itue
ris obprobria: t̄ cordis dura iacula: t̄ igētia eius v̄luerā: que fi
lius tu⁹ v̄nigenit⁹ pfert i assumpta nā: Et lz mea secūdū carnē
sit nā: nōne tecū vn⁹ ē in cœstia: Noli ḡ me dereliquere solā in
plāctu: quā fidelē i fili⁹ tui obseq̄o hucusq; pbasti: de cui⁹ corpori
lēta sbstātia p̄ spiritū sanctū fili⁹ tui t̄ mei cōpegisti mēbra. ¶ Ad
quā p̄ in spiritu: b̄d mōi poterat r̄sidere finōne. Ad punctū t̄ in
modico dereliq̄ te: sz i mirabilib⁹ magnis occurrā m̄rne petiti
oni tue. Sola plāgis i tra: plāgit latro i aere crucifixus i cruce:
obdurati sūt plurimi: obscurati sūt multi i suo scelere: sz tu mat̄
dignissima plāgis mēte deuotissima: mea assistēte gr̄a: Jesu n̄ri
v̄lnera. Glere ego n̄ valeo i diuinitatis mee natura: sz p̄ fidele
idipm supplebo cōsortiū i subiecta mihi creatura. Tot⁹. n. mun
dus fletū quodāmō faciet p̄ inēū iperiu: cu sol assumet lugubric:
q̄si vestimētū p̄ subtractionē suoꝝ radiorū: t̄ b̄lest qđ sequif. A
sexta aut̄ hora tenebre facte sunt p̄ vniuersam terrā vscq; i horā
nonā. O stupēdū miraculū vt in uno momēto obscuref sol per
orbē vniuersuz. Quia. n. agn⁹ inōcēs verus sol iustitie eclipsim
patiebat: sol iste visibilis suos fulgētes radios suo factori con
dolēdo retraxit: quasi nō valēs sustinere nephas horrendū qđ
fili⁹ hominum exarcuerunt in creatorem vniuersorum. Et hoc
triplici ratiōe. ¶ Quarū p̄ia est vt natura isenſibilis Xpo cōpa
tiēs corda saxis yt ita dicā duriora ad verā op̄assioēz emolliret

CSecunda ē vt eclipsatio luminis solaris subtractionē veri lumenis in cordibus iudeorum et xp̄m crucifigētū ostenderet
Tertia ratio est ne nudū cristi corp⁹ furens plebs et blasphemā consiperet et per consequens minorem gloriādi vel blasphemandi materia in promptu haberet quod ad aliquale pudicissime genitricis honorē vel sūi doloris alluviationē puenisse deuota mens de facili potest colligere Nec cogitandū est hanc eclipsationem fuisse naturalem vt promptum est ostendere p multiplicem rationem Quarū. **P**rima secundū Dyonisiū est quia tunc erat luna quintadecima et sic distabat a sole p dia metrum celi Diametrū vero est recta linea per centrum ducta diuidens circulum in duas partes eequales modo eclipsi solis non potest fieri naturaliter nisi tempore coniunctionis solis et lune id est in propinquitate lune ad solem tūc autē nō fuit sic qz luna fuit tunc e regione solis et ideo Dyonisius pro tūc existēt in egipto mirabatnr qz non erat tempus conueniens ad cōiunctionē predictam quare dixit. Aut deus nature patif. aut mūdi machina dissoluetur **S**ecunda est quia transacta eclipsi luna rediit ad orientem ita quod in vespere inueniebatur in oriente sole existente in occidente et sic orbēs eorum sūt ad pristinum statum restituti **T**ertia est quia pars orientalis solis fuit p̄io obscurata et iterum vltimo illuminata sed contrario modo fit in eclipsi naturali **Q**uarta est quia luna fuit imobilis sūb sole per tres horas In naturali vero eclipsi continue mouetur sub sole vt dicit Crisostomus. **Q**uīta est ratiōe ḡualitatis qz illa eclipsi abstulit lumē vniuersis partib⁹ terre licet aliqui putēt solū in terra iudee fuisse sed vt verum fateamur et ex verbis Dyonisiū colligimus fuit in egipto i gretia et i roma et sic etiā i alijs mundi partibus cui etiā consonat Drosius dicens. **L**ū dominus patibulo affixus est maximo terre motu per urbem facto saxa in montibus scissa multarūqz vrbū plurime partes plus solita concussione ceciderunt Eodemqz die ab hora diei sexta sol in totum obscuratus est tetra nox subito terris est obducta adeo vt stellas tunc diurnis horis vel potius in illa horrenda nocte celo visas fuisse referatur Eusebeus quoqz i cronicā assērit se legisse qz tūc i bithinia que est i asia fuit magn⁹ terremot⁹ et maior solis obscuratio qz vñqz fuerit et qz dies hora sexta in tenebrosam noctē vīsus sit: ita qz stelle viderent in celo. Et qz i nycea que ē vībs Bitinic multas edes tremotus subuerte rit. **E**x his patet tertiu in quo satis resultat qz confederatio audita ex tali obscuratione solis isolita pro Christi morte hor

renda **Q**uis igitur tam demens ut obliuiscat domini sui in angustis et non se confederet toto nisu metis et omni modulo possibilitatis domino maiestatis pendenti in cruce pro omnibus electis et saluandis ubi sol iste visibilis retraxit quasi pudorose et cum merore radios sui fulgoris? **I**á o aia pperadū est vltori et inspicere qrtā flāmā dini amor. i cruce euaporatē ex ore saluatoris **Q**uā vt exp̄mam euidēti est tytulo nouo adornam vtpote

Jesus gemebundus suspirator.

On siderare libet o anima
et hunc insignem tytulū vt vel cōpungar aliquātulū
incorū nimicitate scelerū et infamer diuinorū copiosi
tate carismatū **C**um enī mundus totus veste meroris amict⁹
deplangeret inoceūtē dominum assotiatū quodāmodo deso
late virginī i pium lamentū ad ipsius solatiū et iudeorū et blas
phematiū obprobriū et cōfusionis filij dei aliquale tegumentū
pre nimia doloris agustia circa horā nonā **J**esus clamans vo
ce magna verbū gemebūde derelictionis protulit. qd vt facula
ardens totum hominē incendere potuit cu etiā cardines celi p
mouit et ad aures sumi patris indilate puenit dices **H**eli heli
lamazabathani: **Q**uod est Deus meus deus meus vt quid de
reliquisti me? **D**u p̄issime domine gestit anima mea scire istius
geminatiois causā vel vbi geminati rationē. et iuenio euidēter
solutionē. **D**icis népe p̄mo **D**eus me⁹ scilicet cuius ego sū fili⁹
naturalis nō solū vniōnis p̄ gratiā sed filius ab eterno genitus
idest eterne ḡnatiois scđm diuinā naturā **E**t iterū **D**eus me⁹
ratione hūanitarj. a te create **U**t qd dereliquisti me idest vt qd
tā funestj. maib⁹ et ienarrabilib⁹ dolorib⁹ et itollerabilib⁹ peis
me exposuisti qsi me oblioni fddidisse et mīme onuissē o aia
meavide et considera qd erat audire a dño totū vniuersitatis vbi
tā gemebūde derelictiōis vbi desolatione plenū a solaine mise
roz vbi ab oī consideriōe alienū a gaudio beatoz a di silio et vgis
priogēito: vndiqz i corpe suo dolorib⁹ replete: ex oī pte s̄esuū: ex
horibili ḡrie p̄ea: ex consideratiōe m̄rni doloris: ex lapsu sui gre
gis: ex effusioe p̄ tē vi videbat intili sui p̄ciosi sanguis: qd maio
re dolorē qdāmō ei itulit p̄p̄ in ḡtitudinē: qz oēs pene extrisec⁹
qz ptulit p̄ expiatiā expimētale: sic elegat i psa qdā nobili et de
uota nra colligere p̄nt studia. **S**ic népc hēt **O** hō vid qd p̄ te pa
cioz ad te clamo q̄ p̄ te morior: vid p̄eas qb⁹ afficior: vid clausos